

יום טוב פרק שני ביצה

כג.

עין משפט נר מצוה

צב א מיי פ"ד מהל' יוש"ט הל' ו טושי"ע
א"ח ס' מקוץ ספק ד
 בהג"ה:
צב ב מיי שס טושי"ע
 שס:
צד א מיי פ"ח מהל' יוש"ט הל' יד ופכ"ב
 מהל' שנת הל' כבן טושי"ע
 א"ח ס' מקוץ ספק ה
 וס' מקוץ ספק ג:
צה ד מיי פ"ד מהל' יוש"ט הל' טו סגן
 לאון עה טושי"ע א"ח ס' מקוץ ספק ה:
צו ו מיי פ"ח מהל' שנת
 הלכה ה סגן לאון פה
 טושי"ע א"ח ס' של ספק
 ה:
 ר' ירמיה אמר ע"ג
 חסד מותר, רבה ורב
 יוסף אמרי אפילו ע"ג
 חסד אסור משום דמוליד
 וריחא, וכן חסופי כסא
 אשיראי, ואקשינן עלייהו
 מ"ש מהרס דתניא מוליד
 ומריח בו קוטמו ומריח
 בו, ופריקין גבי הדי
 ריחא מיהא איתא ואוספי
 מוליד, הכא מוליד
 ריחא, רבא אמר ע"ג גחלת
 לעשן פירות מותר, מדי
 הדור אצליית בשר ע"ג
 גחלים שאנשי' שתחילתו
 מוכב וסופו מעשר שרי,
 דרש רב גבי האי קיטורא
 שרי, ואמר אמרימא אי
 בידו [קטורא] בידו
 מעשה אומן הוא ואסור,
 אי לעשן פירות הא מוליד
 ריחא ואסור, ואסיקנא
 אמר רב אשי אנא
 אמריהו ניהליה לרב
 בביהא ושמוא דגברא
 (רבא) [רבח] אמריהו
 ניהליה, והוא רבא דאמר
 לעשן שרי מדי הדור
 בישראל אגומרי, ומסקנא
 דשפתותין לגמרא את הבית
 ר"ג מתייר וחכמים אוסרין,
 וק"ל חכמים, ולעשות
 נוגמר להירח ולגמר
 כלום לא איתפריש דשרי,
 והלכתא ככולהו אסור,
 בר מעלוקת פירות שהוא
 מותר, ועושין גדי מקולס
 בלילי פסחים וחכמים
 אוסרין, וירושלמי, תנא אי
 זהו גדי מקולס, כולו
 צלי ראשו על כרעיו
 ועל קרבו, מקצתו שלוק
 ומקצתו צלי או מבושל
 אין זה גדי מקולס, לילי
 יו"ט של פסח עושין
 עגל מקולס, לילי עצרת
 ולילי סכות עושין גדי
 מקולס, תרדום איש רומי
 תנחין את ישראל לאכול
 גדי מקולס לילי פסחים,
 שלחו לו חכמים אילולי
 לאו תרדום אתה גורני
 עליון נידוי, תוספתא שהיו
 קורין אותן פסחים, ואמרו
 לו, שהמאכל לישראל
 כעין קדשים בחוץ, וכן
 נידוי הוא, [מתנ"ג] ג'
 דברים ו' אילוני בן עזריה
 מתייר חכמים אוסרין,
 פירות היתה יוצאה בריצועה
 שבין קניה, ירושלמי רב
 ושמואל דאמרי תרווייהו

רבינו הנגאל

ר' ירמיה אמר ע"ג
 חסד מותר, רבה ורב
 יוסף אמרי אפילו ע"ג
 חסד אסור משום דמוליד
 וריחא, וכן חסופי כסא
 אשיראי, ואקשינן עלייהו
 מ"ש מהרס דתניא מוליד
 ומריח בו קוטמו ומריח
 בו, ופריקין גבי הדי
 ריחא מיהא איתא ואוספי
 מוליד, הכא מוליד
 ריחא, רבא אמר ע"ג גחלת
 לעשן פירות מותר, מדי
 הדור אצליית בשר ע"ג
 גחלים שאנשי' שתחילתו
 מוכב וסופו מעשר שרי,
 דרש רב גבי האי קיטורא
 שרי, ואמר אמרימא אי
 בידו [קטורא] בידו
 מעשה אומן הוא ואסור,
 אי לעשן פירות הא מוליד
 ריחא ואסור, ואסיקנא
 אמר רב אשי אנא
 אמריהו ניהליה לרב
 בביהא ושמוא דגברא
 (רבא) [רבח] אמריהו
 ניהליה, והוא רבא דאמר
 לעשן שרי מדי הדור
 בישראל אגומרי, ומסקנא
 דשפתותין לגמרא את הבית
 ר"ג מתייר וחכמים אוסרין,
 וק"ל חכמים, ולעשות
 נוגמר להירח ולגמר
 כלום לא איתפריש דשרי,
 והלכתא ככולהו אסור,
 בר מעלוקת פירות שהוא
 מותר, ועושין גדי מקולס
 בלילי פסחים וחכמים
 אוסרין, וירושלמי, תנא אי
 זהו גדי מקולס, כולו
 צלי ראשו על כרעיו
 ועל קרבו, מקצתו שלוק
 ומקצתו צלי או מבושל
 אין זה גדי מקולס, לילי
 יו"ט של פסח עושין
 עגל מקולס, לילי עצרת
 ולילי סכות עושין גדי
 מקולס, תרדום איש רומי
 תנחין את ישראל לאכול
 גדי מקולס לילי פסחים,
 שלחו לו חכמים אילולי
 לאו תרדום אתה גורני
 עליון נידוי, תוספתא שהיו
 קורין אותן פסחים, ואמרו
 לו, שהמאכל לישראל
 כעין קדשים בחוץ, וכן
 נידוי הוא, [מתנ"ג] ג'
 דברים ו' אילוני בן עזריה
 מתייר חכמים אוסרין,
 פירות היתה יוצאה בריצועה
 שבין קניה, ירושלמי רב
 ושמואל דאמרי תרווייהו

על גבי חרס מותר, פי' רש"י משום שאין כאן כזוי ואי משום
 הצערה היא הצערה כללית יד ושרי לעשותה זיוס טוב והר"ר
 יצחק פירש דשפיר הוא הצערה כדרכה ומ"מ שריא דקסבר להצערה
 שלא לצורך שרי לעשותה זיוס טוב וכן משמע בירושלמי [דמשילין] מהו
 לאדלוקי נר של צנלה זיוס טוב ר'
 יוסף אסר ורצנן שרו והטעם שאין
 לאסר סבר להצערה לחלק יצתה
 והוי מלאכה ואסור לעשותה זייט ומאן
 דשרי סבר לללאו יצתה (ה) והצערה
 שלא לצורך מותר לעשותה זייט ולא
 היו אז מלאכה ומיהו התם קלאמר
 לא תאסור ולא תשרי ומאן יא ליזחר
 מלעשות הצערה שלא תאסור
 כדקאמרין בירושלמי לא תאסור
 ולא תשרי ומכל מקום על גבי גחלת
 אסור לפי שיש כזוי עם הצערה
 ללכולי עלמא האי לא שרי הואיל דאין
 זה דבר השוה לכל נפש ואפי' למאן
 דשרי הצערה שלא לצורך כלל בירושלמי
 היינו לפי שיטתו פעמים לצורך אוכל
 נפש אכל כזוי דלעולם אינו לצורך
 תקון אוכל נפש ודאי אסור לכולי
 עלמא זייט ורצנן דשרי אף על
 גבי גחלת היינו משום דחשיב ליה
 דבר השוה לכל נפש דאם היו עשירים
 לריכין הן לכך:

תלמידי אלפי ענאי הוה מעשר
 רבי אלעזר בן עזריה
 וכו', ומינה והא ר' אלעזר בן
 עזריה היה אחר חורבן הבית טובא
 דהא רבן גמליאל היה נשיא קודם ר'
 אלעזר בן עזריה ורבן גמליאל היה
 לאחר חורבן הבית דהא רבן יוחנן
 בן זכאי היה עושה תקנות מיד לאחר
 חורבן הבית משום דרבן גמליאל לא
 הגיעו ימיו לעשות נשיא כדאמרן
 משחרב בית המקדש התקין רבן
 יוחנן בן זכאי ואח"כ רבן גמליאל
 ואחר כך ר' אלעזר ור' אלעזר לא
 היה פי' אס בן שמונה עשרה שנה
 כשהיה נשיא ונשיאותו לאחר חורבן
 ואמרין בצבורות (דף ג') דלאחר
 חורבן נתצטל כל מעשר בהמה ויש
 לומר דלא נתצטל כלל לאחר כי אס
 לאחר זמן אי נמי אפטרופוס של
 רצי אלעזר בן עזריה שהיה דימי
 הבית היה מעשר אי נמי לאו דוקא
 מעשר אלא שהיה נותן למלך בכל
 שנה העשירית (ו):

ישלש מחלוקת בדבר מר סבר
 גזרינן קרצוף וכו', פירש
 ר"י דהלכה כר' שמעון שמתיר ודוקא
 צמגרת של עץ דאין עושה חבורה
 אכל צמגרת של עץ דאין עושה חבורה
 כ"ע מודו דאסור דפסיק רישיה ולא
 ימות הוא שמואל שערוג (ו):
 משום

ור' אלעזר בן עזריה סבר לה כר' שמעון דאמר (ו) דבר שאינו מתכוין מותר ובין
 קרוד ובין קרצוף שרי אמר רבא אמר רב נחמן אמר שמואל ואמרי לה אמר
 רב נחמן לחודיה והלכה כר' שמעון שהרי רבי אלעזר בן עזריה מודה
 לו אמר ליה רבא לרב נחמן ולימא מר הלכה כר' יהודה שהרי חכמים מודים
 לו א"ל אנא כר' שמעון ס"ל ועוד שהרי רבי אלעזר בן עזריה מודה לו:
 מתנ"ג

על גבי חרס. שהסקין: מוסר. דכזוי ליכא והצערה נמי ע"י שינוי
 היא כללית יד וליכא איסורא דלורייתא: דקמוליד ריחא, שנכנס
 בחרס שלא היה צו ריח ואסור מדרבנן שהמוליד דבר חדש קרוב הוא
 לעושה מלאכה חדשה: **סחופי כסא אשיראי**, לכפות כוס מזושים על
 השיראים של מצנזם להכניס בהן ריח
 הצבוס שבכוס: **אסור**, דקא מוליד
 ריח כזיראים: **מאי שנא ממוולו**
ומריח צו, דתניא (ו) משילין גבי
 עצי בשמים מוללו בין אכזעמותי כדי
 להוציא ריחו או קוטמו שהיא מקום
 הקטימה לח ונותן ריח וצמלושין
 קמיירי: **רצא אמר על גבי גחלת**
נמי מוסר, כשמואל דלכול נפש
 הוא עשון פירות זה וזה על נפש
 ואי משום כזוי והצערה ואילו
 ריחא מידי דהוה אצשרא אגומרי
 דליכא כל הני ושרי: **קטורה שרי**,
 כן דרש להם ולא פירש דבריו: אי
קטורה בידי, שעושין לצמי שוקים
 ולצמי ידים של חלוקי הנשים שמקמטין
 אותן על עץ חלק או על אגודה של
 קשים וקורין אופרונלי"ר מעשה
 אומן הוא ואסיר, וקטורה לשון קשר:
ואי קטורא, לשון קטור הכבשן (ו)
 דהיינו לעשן: **אסור משום דמוליד**
ריח, והיכי דריש דשרי: **צנא**
אגומרי, מוליד נמי ריח בצמחין:
אלמלא תרדום אסא, חסד גדול
 ונכבד: **קדשים פלגא דעסר**, מאי
 קרוב להחיל קדשים איכא היאך
 יכולין להיות קדשים ואין אדם מקדישן:
אימא כעין קדשים, והכי שלחו ליה
 שאתה מאכיל את ישראל כעין קדשים
 והרואה אומר הוקדשו לפסח:
מתנ"ג פרטו יולאה, צנצנת:
צנצנא **שני קרניה**, לנוי ואמור
 רבנן שפארו הוא ואינו תכשיט לה:
ומקדינן, אישטרילי"ר צמגרת של
 צנזל ששיניה דקות ואע"ג דעביד
 חבורה: **צנחיס אסא**, כעין אותם
 שלנו: **מקרצפיס**, צמגרת של עץ
 ששיניה גסות ואין עושה חבורה:
גב' גבאי קא מיפגני כולה ליטנא
 לא גבאי' וה"ג ושלם מחלוקת דבר
 ר' יהודה סבר דבר שאין מתכוין
אסור מיהו קרוד קטנים ועושין
חבורה קרצוף גדולים ואין עושין חבורה
 ולא גזרינן קרצוף אטו קרוד ורצנן
פכרי לה כרבי יהודה דאמר דבר
שאינו מתכוין אסור וגזרינן קרצוף אטו
קרוד ור' אלעזר בן עזריה סבר דבר
שאינו מתכוין מוסר, ופירוש ר' יהודה
 סבר חבורה א"פ שאין מתכוין לה
אסור מיהו הך משאש בקרוד איתא
 הלכך אין מקדינן אכל בקרצוף ליכא
 למיחש משום חבורה: ורצנן פכרי נמי
כר' יהודה דדבר שאין מתכוין אסור,
 ואין מקדינן ומתמירי מיניה דגזרי
 קרצוף אטו קרוד: ור' אלעזר סבר,
 הואיל ואין מתכוין לחבורה אף על
 גב דומינן דמתמירי מיהו הלכך אפי'
 קרוד שרי: **הלכה כר' שמעון**, דאמר
 (שנת כז, מו): גורר אדם מטה כסא
 ופספס דדבר שאינו מתכוין מותר:
 מתנ"ג

הגהות הב"ח
 (א) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (ב) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (ג) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (ד) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (ה) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (ו) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (ז) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (ח) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (ט) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (י) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (יא) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (יב) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (יג) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (יד) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (יז) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (יח) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (יט) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (כ) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (כג) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (כד) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (כה) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (כו) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (כז) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (כח) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (כט) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (ל) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (לא) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (לב) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (לג) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (לד) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (לה) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (לו) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (לז) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (לח) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (לט) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (מ) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (מא) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (מב) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (מג) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (מד) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (מה) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (מז) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (מח) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (מט) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (נ) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (נא) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (נב) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (נג) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (נד) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (נז) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (נח) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (נט) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (ס) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (סא) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (סב) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (סג) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (סד) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (סה) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (סז) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (סח) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (סט) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (ת) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (תא) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (תב) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (תג) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (תד) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (תז) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (תח) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (תט) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (תכ) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (תל) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (תמ) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (תנ) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (תס) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (תפ) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (תצ) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (תק) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (תקא) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (תקב) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (תקג) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (תקד) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (תקה) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (תקה) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (תקו) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (תקי) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (תקיא) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו
 יצתה ולא היו אז מלאכה
 והבברה שלא לצורך
 מותר לעשות ביום טוב
 ומינה:
 (תקיב) תוס' ד"ה על גבי
 וכו' ומאן דשרי סבר לללאו